22/04/2019

Πρέπει να έρθη το Πάσχα με το αρνί, για να καταλάβω το «Χριστός ανέστη» σαν τους κοσμικούς;

/ Αγιορείτικα

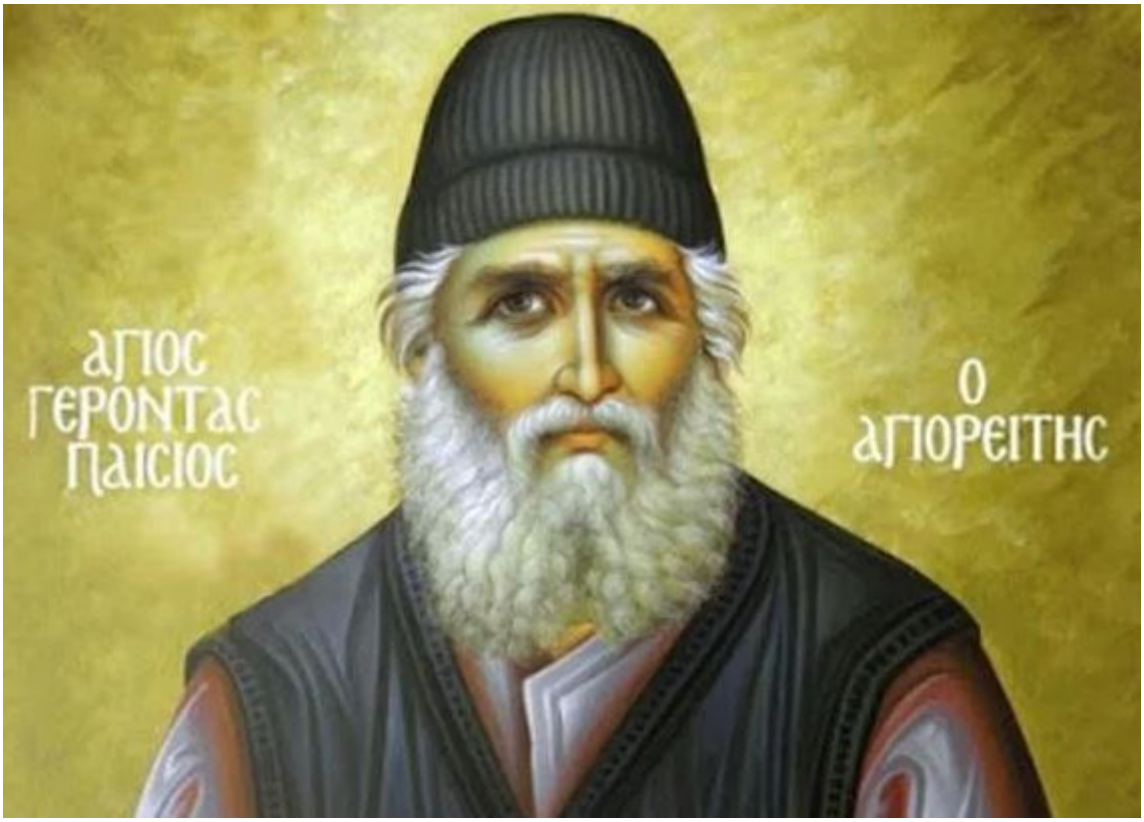

“Πώς να ζήσουμε πνευματικά τις γιορτές” (από τους λόγους του Αγ. Παϊσίου)

– Γέροντα, πώς μπορεί να ζήση κανείς πνευματικά τις γιορτές;
– Τις γιορτές για να τις ζήσουμε, πρέπει να έχουμε τον νου μας στις άγιες ημέρες και όχι στις δουλειές που έχουμε να κάνουμε για τις άγιες ημέρες. Να σκεφτώμαστε τα γεγονότα της κάθε άγιας ημέρας (Χριστούγεννα, Θεοφάνεια, Πάσχα κ.λπ.) και να λέμε την ευχή δοξολογώντας τον Θεό. Έτσι θα γιορτάζουμε με πολλή ευλάβεια κάθε γιορτή.

Οι κοσμικοί ζητούν να καταλάβουν τα Χριστούγεννα με το χοιρινό, το Πάσχα με το αρνί, τις Αποκριές με το κομφετί. Οι αληθινοί μοναχοί όμως κάθε μέρα ζουν τα θεία γεγονότα και αγάλλονται συνέχεια. Κάθε εβδομάδα ζουν την Μεγάλη Εβδομάδα. Κάθε Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή ζουν την Μεγάλη Τετάρτη, την Μεγάλη Πέμπτη, την Μεγάλη Παρασκευή, δηλαδή τα Πάθη του Χριστού, και κάθε

Κυριακή το Πάσχα, την Ανάσταση. Τι, θα πρέπη να έρθη η Μεγάλη Εβδομάδα, για να θυμηθή κανείς τα Πάθη του Χριστού;

Πρέπει να έρθη το Πάσχα με το αρνί, για να καταλάβω το «Χριστός ανέστη» σαν τους κοσμικούς; Ο Χριστός τι είπε; «Έτοιμοι γίνεσθε» είπε. Δεν είπε, «ετοιμασθήτε τώρα!» Από την στιγμή που λέει ο Χριστός, «έτοιμοι γίνεσθε», πρέπει ο άνθρωπος, και ιδίως ο μοναχός, να είναι έτοιμος συνέχεια. Να μελετάη και να ζη τα θεία γεγονότα συνέχεια. Όταν κανείς μελετάη τα γεγονότα της κάθε γιορτής, φυσιολογικά θα συγκινηθή και με ιδιαίτερη ευλάβεια θα προσευχηθή. Έπειτα στις Ακολουθίες ο νους να είναι στα γεγονότα που γιορτάζουμε και με ευλάβεια να παρακολουθούμε τα τροπάρια που ψάλλονται. Όταν ο νους είναι στα θεία νοήματα, ζη τα γεγονότα ο άνθρωπος, και έτσι αλλοιώνεται.

Στην γιορτή, για να νιώση κανείς το γεγονός, δεν πρέπει να δουλεύη. Την Μεγάλη Παρασκευή λ.χ., εάν θέλη να νιώση κάτι, δεν πρέπει να κάνη τίποτε άλλο εκτός από προσευχή. Στον κόσμο οι καημένοι οι κοσμικοί την Μεγάλη Εβδοβάδα έχουν δουλειές. Μεγάλη Παρασκευή να δίνουν ευχές. «Χρόνια πολλά! Να ζήσετε! Με μια νύφη!»... Δεν κάνει! Εγώ την Μεγάλη Παρασκευή κλείνομαι στο Καλύβι. Όπως και μετά το Αγγελικό Σχήμα η εβδομάδα της ησυχίας που ακολουθεί, βοηθάει, γιατί ποτίζει η θεία Χάρις την ψυχή και καταλαβαίνει ο μεγαλόσχημος τι έγινε, έτσι και στις γιορτές η ησυχία πολύ βοηθάει. Μας δίνεται περισσότερη ευκαιρία να ξεκουρασθούμε λίγο, να μελετήσουμε και να προσευχηθούμε. Θα έρθη ένας καλός λογισμός, θα εξετάσουμε τον εαυτό μας, θα πούμε λίγο την ευχή και θα νιώσουμε έτσι κάτι από το θείο γεγονός της ημέρας.

Την Μεγάλη Εβδομάδα κάθε χρόνο, για να συμμετέχει περισσότερο στα Πάθη του Χριστού, διάβαζε τα Ευαγγέλια των Παθών. Από την σύλληψη του Χριστού ως την Αποκαθήλωση, δηλαδή από την Μ. Πέμπτη την νύχτα ως την Μ. Παρασκευή εσπέρας, ούτε καθόταν, ούτε κοιμόταν, ούτε έτρωγε. Μάλιστα έλεγε ότι αξίζει περισσότερο να βιάσουμε τον εαυτό μας σε ασιτία αυτό το διήμερο (Μ. Παρασκευής, Μ. Σαββάτου) παρά το τριήμερο (της Καθαράς Εβδομάδος). Μόνο έπινε λίγο ξύδι, για να θυμηθεί το Δεσποτικό όξος. Αυτές τις μέρες δεν άνοιγε σε κανέναν. Έμενε κλεισμένος στο Κελί του και ούτε του έκανε καρδιά να ψάλει. «Πρώτη φορά ένιωσα μια τέτοια κατάσταση», είπε τελευταία στην “Παναγούδα”.

Από το βιβλίο: Βίος Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, του Ιερομονάχου Ισαάκ.